

عنوان مقاله:

نماز و نیایش در شعر الهی نامه و منطق الطیر عطار

محل انتشار:

کنگره ملی پژوهش های کاربردی علوم انسانی اسلامی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

یلدا جوادی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

نماز و نیایش، تسبیح حق و حرکت به سوی نور مطلق و ذکر و یاد تنها یگانه مطلق است که انسان با خضوع و خشوع، تضرع و زاری، سر نیاز خویش را در برابر ذات بی انتهای حق تعالی باز می گوید. عطار از جمله عارفانی است که در آثارش یعنی دو منظومه الهی نامه و منطق الطیر به بیان مفاهیم نیایش در قالب حکایت و تمثیل پرداخته است. آن چه مورد توجه و عنایت ویژه ی عطار واقع شده است، دعاست و هدف او این است که مردم را به هر مناسبتی که باشد متوجه خدا و نیایش به او کند و از تعالیم اخلاقی و انسانی در نگذرد. این مقاله که در راستای معرفی نیایش و نماز که از مصداق های نیایش است در منظومه های مذکور می باشد، به موضوعاتی مانند معنای نماز، آثار نماز، اهمیت نماز، شیوه نیایش، آداب نیایش و ... در برابر حق تعالی می پردازد و مضامین چند حکایت از عطار را مورد بررسی قرار می دهد

کلمات کلیدی:

عطار، الهی نامه، منطق الطیر، نماز، نیایش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/391024>

